

MIKLYA ZSOLT

Angina

KOSZORÚ EGY SZONETTREGÉNYBŐL

1

*Megértetted, hogy mit mond a kísérlet.
Ideje van az alkotásnak és
ideje van a rombolásnak is.
Megvan az ideje az ültetésnek.*

*A kitépést meg megbaglyhatod másnak.
A kitépés sosem rajtad áll.
Közelíted. Elkerül a halál.
Tessék felkelni. A gyerekek várnak.*

*Kerékpárral indulsz a suliba.
Tizenöt kilométer. Szomszéd város.
Napköziudvar. Poros. Még nem sáros.*

*Labdával hívogat a dobópáros.
Beszálpsz te is. Kiütő. La vita...
Nincs háromlépés-pedagógia.*

2

*Nincs háromlépés-pedagógia.
A kollegák morognak, értekeznek.
Szó nélkül érted, mi kell a gyerekeknek.
Elvégre te vagy az apád fia.*

*Tanítónak tanító lép helyébe,
dējā vu, olyan régről ismerős.
Az összejtig lehetnél minden ős.
A hámsejteknak kell a lelki béke.*

*Anyá javít, naponta száz füzetben
a fejadag néhány ezer hiba.
Négyszáz fölött van újra lendületben,*

*a gátakat kell gyakorolnia.
Tanítónak semmi se lehetetlen.
Gyerekközelben. Ez a taktika.*

3

*Gyerekközelben, ez a taktika,
mert máskülönben nem lehet kibírni.
Hogy megtanulhat olvasni meg írni
vagy számolni, ki nem túl ostoba,*

*még nem elég. Valami el van rejtve,
valami lüktet, átüt, átbidal,
fonákján is áment mormol a dal,
valamit átment minden ismeretbe.*

*Érinthetetlen köztük nem lehetsz.
Anya szeretsz? Hány gyereket szeretsz
helyettem is? Ha magamra hagysz, félek.*

*Ne hagyj itt cénára meg cinegére,
a cica ugrik, ec-pec, kimebecc.
Érintés útján fertőz meg az élet.*

4

*Érintés útján fertőz meg az élet,
a szél keltette információ
hajadba borzol, szól a rádió,
vonul a front, szól az LGT-hírek.*

*Nyugat felől hidegfront vonul át
az ország és az országút felett, és
száraz vihart hoz, meg egy gyászjelentést.
Széllel szemben a kerékpár megáll,*

*hiába hajtja két szatyor füzettel,
gáttorlasz ellen kevés az üzemjel,
Pectoris asszony int, az anginát*

*már úgy várta, mint baza a fiát,
a füzeteket szétoztani sem kell.
Egy pillanatra megáll a világ.*

5

*Egy pillanatra megáll a világ,
az intenzív osztályon újraindul,
csövek és vezetékek közt bolyong, új
reményt kelt, és új anatómiát.*

*Fél évig tart az újrangolás.
Megáll a szél, Istenem... most... előre.
Előredől a gát egy jó időre.
Kétszerketiő helyett valami más.*

*Angina, Ani, anya már sehol.
Tekersz tovább, a fél országon által.
Tanítóképző. Egyezel apáddal.*

*Hajtogat, mintát másol, gyakorol,
valami készül benned, talán pokol,
talán rend, talán rendbogyó madárdal.*

6

*Talán rend, talán rendbogyó madárdal,
átlók mentén fordul át életed,
formálható papírhoz mi közöd?
Van itt egy lány. Beszélgetsz Mónikával.*

*Beszélgetsz egész szemeszteren át.
Beszélgetsz utcán, úton, udvaron,
lépcsőn, folyosón, teremben, ahol
az előadó üzenete vár.*

*Várjon még egy kicsit szegény tanár.
Nem látja? Éppen egymásra találhatnak.
Embereszményből emberit próbálgat*

*kovácsolni végre két jómadár.
A legszebb és a legnémbább számár
párát lehel a légzés ritmusával.*

7

*Párát lehel a légzés ritmusával,
kifújja, mint a Kék rapszodiát.
Egyenesen dől hóba, mint a fák.
Az üres bónyom olvadásig rávall.*

*Leszel vagy nem leszek, ez itt a kérdés,
felismerjük, és nem a színpadon.
Még nem sejtjük, hogy mennyi kínhalom
jár veled, mennyi hajnalozás, éjzés.*

*Ásó, kapa, megannyi kishalál,
magánbarang se választhat el tőled.
A borszín árnyalat skarlát erő lett*

*az öledben, amikor megtalált.
A hallgatózó takarítónőnek
meg Isten adjon szeles anginát.*

8

*Meg istenadta szeles anginát,
mellkasi tájon szorongató érzést,
fuldokló sírást, felszakadó éjt és
véget nem érő nappalok sorát,*

*a fülkefényben futó nyugtalan,
iramló tájakon átütő csendet,
hogy elhalasztották a nagy The endet,
folytatásos filmet vetít a Van.*

*Pénélopé vásznát az éj lebontja,
hadd szője tovább hűsége szerint,
a fonalat illeszti, lám, amint*

*a hajnal első kakasszavát mondja,
fehér leple alól – ó, sursum corda –,
az asszony felkacag és kikacsint.*

9

*Az asszony felkacag és kikacsint,
gyertek csak, van most szabad szövőszékem,
felvetve áll három, mintha mesében
várnák, a herceg feljűk subint.*

*„Gyere hát, lépj be a belső szobámba,
ez egy okos szék, épp neked való.
Nézzed csak, ilyen a takácscsomó.
Ismerned kell, mert szakadnak a szálak.*

*A csinos meg jobb lesz kint Mónikának.
Nem szakad úgy, és fény is több kerül.
Négy nyüsstel szép a vászon, szétterül*

*rajta a fehér darázslépmintázat.
A harmadik most hallgat, nincs időm,
ima nélkül a test hiába fárad.”*

10

*„Ima nélkül a test hiába fárad,
ha székebe ülök, azzal tartozom,
bogy szálai fölött imádkozom,
különben semmi sem őrzi a házat.*

*Egy öregasszony nálunk, gyermekem,
halotti kelengyéjét szövi szépen,
a színek lekopnak, marad fehérén,
mert nem maradhat semmi jeltelen.”*

*A vénember akkor szép, ha fehér,
tízezernyi színt egyetlenre válthat.
A lábítókgig lába még elér,*

*keze csónakban dobálja a szálat.
A fordulóknál mindig visszatér.
Széltől szélig fut, tartja még a gátat.*

11

*Széltől szélig futsz, tartod még a gátat,
a szélfeszítő eredményesebb,
kiveszed inkább, nem tűrsz fémeset
vászontükörben. Nincs rá magyarázat,*

*legfeljebb annyi, arany tincseid
közül is beleszössz egy hosszú szálat.
A Dráva-partra Debrecen még várhat.
Fehéren fehér eredményeit*

*van, aki érti, van, aki legyint.
Nincs ránk szüksége a főiskolának.
„Ne képzeljék pályaaaffinitásnak,*

*hogy futkosnak a vágyaik szerint.
Tanulják csak meg, milyen az alázat.
Egy év múlva folytathatják megint.”*

12

*Egy év múlva folytathatjuk megint,
nem Dráva-, hanem a Berettyó-partról.
A Nomád nemzedék Ecsegen landol,
hol úttörőszoba őrzi Lenint.*

*Mit sem sejtve pusztáról, puszta létről,
készülünk szőni óravásznaink.
A szélfeszítőt kiveszed, amint
a kispajtások lógnak ki a képből.*

*Az osztályba belépve csintalan,
óriás szemekkel, kíváncsian várnak.
Téged lesnek, nem anyádat-apádat.*

*Tanító vagy, akinek gondja van.
Nem baj, ha szíve tája nyugtalan.
Lehetetlen, hogy a gyerek nem játszhat.*

13

*Lehetetlen, hogy a gyerek nem játszhat,
a puszta is fejlesztő környezet.
A játékelvet könnyen védheted,
ha sőtörésre használod a hátad.*

*Tekeredik a kígyó és a rétes,
előbb rétes, majd kígyó akar lenni,
a csiga szorosába feledkezni,
amire még a tanító is képes.*

*Belefeledkezünk egymásba, mint
akinek úgyis könnyű dolga van.
Nádszálat nem tör össze szélfutam.*

*Lámpást sem olt ki, tudja Aladdin.
Szélre hajolva könnyebb az iram,
szimultán reflex mindenben a nincs.*

14

*Szimultán reflex mindenben a nincs.
Kiegészítő formák és színek közt*

*találsz rengeteg kifejezőeszközt,
rímet, ragot, mondatot, valamint*

*ingerküszöböt, ritmust, vonalat.
S míg hajnalonként gyapjút fon kezed,
és szövetet igazgat ujjbegyed,
nem veszítheted el a fonalat.*

*Ugyan már, engedj. Engedd el magad.
A ragaszkodásoddal annyit érsz el,
hogy mindenem a kezedhez ragad.*

*Megsemmisülök. Konok vagy. Makacs.
Nem vagyok matematikai képlet.
Megértetted, hogy mit mond a kísérlet?*

15

*Megértetted, hogy mit mond a kísérlet:
Nincs háromlépés-pedagógia.
Gyerekközelben – ez a taktika.
Érintés útján fertőz meg az élet.*

*Egy pillanatra megáll a világ.
Talán rend, talán rendhagyó madárdal,
párát lebel a légzés ritmusával,
meg istenadta szeles anginát.*

*Az asszony felkacag és kikacsint,
ima nélkül a test hiába fárad,
széltől szélíg fut, tartja még a gátat.*

*Egy év múlva folytathatják megint,
lehetően, hogy a gyerek nem játszhat.
Szimultán reflex mindenen a nincs.*